

Край мене вѣтрецъ ако вѣй
 Охъсъ плачь го принѣждавамъ,
 Да дойде да ти окажи
 Какъ Богъ дѣхъ предавамъ.

Минѣва денъ, минѣва часъ,
 Време-то си отхажда,
 На моя плачь и жалный гласъ
 Вдинъ не са убежда.

Все тѣй ли азъ да горѣ-жъ
 И да въздышамъ тайно,
 Безъ време да са умори-жъ
 И тебъ да е нехвойно.

Отъ бѣйныхъ огненныхъ любовъ
 Денъ и ношъ на мжжъ?
 Доволно. Гровъ готовъ,
 Смъртъ сладостна разлжжъ.

На, тихій вѣтрецъ отъ горѣ-тжъ
 Междѣ листата шѣмоли,
 И нежный славей край вода-та
 Чѣвствителны-тѣ весели.